

qual consumeixen força formatge, vi, aiguardent, etc. En acabat tornen a la plaça de l'haro i amb el trajo del dia de nocés. La primera casada de l'any treu el primer ball, que ha d'ésser sols per les casades de l'any i en acabat en segueixen d'altres pels demés, acabant amb una bulliciosa animació aquesta festa tan original.

L'haro queda plantat tot l'any fins a la vigilia del dia de Sant Joan següent, en la nit del qual es reuneix allí tot el poble, grans i xics, i després de beneït l'haro pel capellà, es ruixa amb quitrà o petroli i s'hi cala foc. Aviat queda embolcallat pel fum i les flames volten formant un cercle i portant a les mans els *heixets*, o sien feixos de bedolls o d'escorça de cirerer, lligats amb ridoites i a vegades algun tros de bót vell i encenent-los, els fan voltar a l'aire, descrivint cercles i saltant amb gran gatzara al volt de l'haro.

Es talment allò un conjunt fantàstic ensems que de gran animació i constitueix aquell espectacle tradicional una de les més típiques variants de les tan esteses falles de la nit de Sant Joan.

Les despulles de l'haro, l'endemà de la festa, són venudes a subhasta i el que se'n treu es destina pel berenar i despeses de la festa.

L'endemà, dia de Sant Joan, tornen a posar l'haro nou en la forma ja descrita.

* * *

En altres temps, a punta de dia de la diada de Sant Joan, i a vegades a mitja nit, sortia del poble tothom, casats i fadrins, vers eis prats dels encontorns i tots, en cos de camisa s'estenien per terra, prenent la miraculosa rosada de la nit de Sant Joan, que els havia de portar la bona sort i lliurar-los de malalties.

* * *

Per Sant Joan d'Agost, a Canejan, es conserva encara una tradicional festa. Al matí de tal diada i després de l'ofici, el celebrant surt de l'església i en el cementiri, davant d'una petita imatge del sant col·locada sobre d'una taula, canta les absoltes pels difunts de l'any i la gent fan caritat, consistent en diners o en espècies.

En el mateix matí els fadrins del poble, acompanyats de la cobla, van a fer passa-vila tocant *aubades* i recollint en pagament ous, patates, diners, etc., que serveixen pel fons de la festa. A la tarda, després de la funció de vespres, els fadrins tornen a fer aubades a les noies, anant a cercar-les a llurs cases, que també els corresponen amb diners o amb espècies i tots plegats fan una aubada general. Aquestes es fan de la següent manera:

Les noies que paguen les aubades són acompanyades a la plaça pels joves i per part dels músics, fent-ho per tandes, començant per les de més